

TIDEVARVET

Sörmans
STUREPLAN - STOCKHOLM

för bättre

**DAM- & HERR-
EKIPERING**

Vad har hänt?

I TALIEENS TRUPPER rycka fram i Abessinien under oavbruten spänningstjänst från flyget, medan de abessiniska styrkorna, efter vad det uppges, på kejsarens order söka undvika större sammanträffningar.

ABBESSINIENS TALESMAN I GENÈVE, den valkände Mr Teclé Hawariate, som i. ö. är ordinarie minister i Paris, har kallats till fronten, där han bekläder en befälspost som artilleriofficer.

DE DIPLOMATISKA FÖRHÅNDLINGARNA mellan England och Frankrike och mellan England och Italien. Det är dock icke meningen att gå utanför Folkförbundet, försäkras det och inte heller att inleda tremaktsförhandlingar.

DE OMSKRIDDA TYVA-KRONAN, d. v. s. förslaget till licensavgift för boklån från bibliotek, har åter debatterats i Sveriges författarförning, vilken efter lottdragning antog ett uttalande för förnyad utredning av frågan. Författarnas moraliska rätt till ersättning för utlåningen av deras verk underströks samtidigt med önskemålet om en kulturfond till den levande litteraturens främjande.

NOBELPRISET I MEDICIN har tilldelats den tyske professorn Hans Spemann i Freiburg för hans märkliga insatser på cellforskningens, den s. k. utvecklingsmekanikens, område.

MINORITETERNA I TYSKLAND skall hållas efter liksom tyskarna själva vara underkastade arbetstjänst, enligt ett nyligen utfärdat beslut. Det innebär att såväl polsk som dansk ungdom från resp. gränstrakter bl. a. måste fullgöra en tids lanthjälp hos tyska bönder, där de samtidigt fostras i styck världsskådning.

Veckovarken

75 öre

till årets slut kostar

TIDEVARVET

vid prenumeration
direkt till exp., Triewaldsgränd 2, Sthlm.

Postgiro 1544

Lis Torsleff:

Stauning eller kaos.

Under denna parole flokkes man i går om valgruor; natten igen hörde vi afstemningsresultat; og Stemsedene sagde Stauning!

Havde vi ventet det?

Naar vi skal være helt ærlige anede vi det ikke! Vi vidste at det næst største parti, bondepartiet *venstre*, maatte gaa tilbage, vi ventede, at det *konservative parti* heretter vilde blive rigsdagens næststørste parti, vi ventede stillingen temmelig uforandret for de radikale, og vi vidste ikke meget om de andre partier, men frygtede vel nok en *navirepræsentation* paa den kommende rigsdag, og ventede maaske paa nok en tredje kommunist, vidste at det nye bondeparti L. S-partiet, det *frige folkparti* maatte opsiges en del af venstres tab. Men som sagt, vi ventede vel nok alle, at regeringens vilde gaa sejrrikt ud af valgkampen, vi ventede stillingen vilde kun holdes, men vi frygtede vel nok den *konservative fremmarsch*.

Hvad skete!

Mens vi sad og fulgte radioens meddelelser, hørte vi, hvorledes forsknydingerne i kredsmandaterne overalt skete ved at venstre afgav mandater til socialdemokratiet. Vi saa bondepartets parti, det saakaldte *frige folkparti*, vinde frem paa landet, men vi saa samtidig, at venstres tab overalt var større end gevinsten for folkpartiet.

Endelig forelaa resultatet:
venstre — 10 mandater ..... nu 28
socialdemokratiet + 6 mandater nu 68
konservative — 1 mandat ..... nu 26
frige folkparti + 5 mandater ..... nu 5
Kun valgkredsordningen medførte at

venstre endnu er rigsdagens næststørste parti.
Af riksdagens 148 mandater ser man altsaa at socialdemokraterne nu besidder c:46 %, der er ikke længt igen til absolut majoritet, venstre har nu knap 19 %, mens konservative har knap 18 %. De radikale beholder deres 14 mandater, og har saaledes nu sammen med socialdemokraterne 55,4 %, tar vi ogsaa kommunisterne med c: 57 %.

Hvad vil nu ske!

Skal man glæde sig over valgresultatet, eller skal man frygte den kommende udvikling?
Der er jo altid grund til at være ængstelse! Regeringen er i gaar blevet styrket ganske betydeligt. At sidde som regering i 6½ aar, og derpaa vinde 100.000 stemmer, maa vel nok siges at være ret enestaaende. Men vil oppositionens blade laa ret naar de i dag paaalaa at alvorlige forsøg paa socialisering vil blive fulgt? Vil regeringen ikke langt snarere sige: naar det er gaaet saa godt, maa folk altsaa være tilfredse med den frige politik, hvorfor saa staa ind paa mere radikale baner?

Er socialiseringsmulighederne forøget?

Naar man staar paa det parlamentariske styres grund vil dette i højeste grad afhaenge af oppositionens magt. Man kan her glæde sig over den splittelse, der har fundet sted indenfor oppositionen. Man ser konservative gaa tilbage paa nazisters bekostning, man ser venstre gaa tilbage paa L. S.s bekostning, man ser kommunisterne forsige stemmetallet med næsten 59 %, og man ser retsforbundet stagnere.

(Forts. å sid. 4.)

Karin Boye:

En bok om undret.

Elin Wägner: Våndkorset.

Som författarinnan är väl Elin Wägner för allmänna medvetandet mer än någon annan den första och den förnämsta skildraren av den moderna, arbetande, kämpande och tänkande kvinnan. Det är en position hon innehaft länge, och var ny bok hon ger ut befäster den. Också *Våndkorset*. Inger men än Elin Wägner skulle så kunnat framställa den lugna, förnuftiga doktor Dagmar Udd med all hennes skänks sällighet och all hennes wägneriska förmåga att se det vädliga i det tillä, det heliga i det profana. Och inte mindre levande, snarare mer, därför att det större avståndet ibland ger klarare konturer, är den smärtsamt anständig madamän Regina med sitt dubbelviv.

Men vad man i allmänhet förbiser, är Elin Wägners slående konst inte bara i att teckna kvinnor — och barn, som det förtjusande barnporträttet Olle — utan i lika hög grad då det gäller att skildra män. Man har hakat upp sig på att hon inte idealiserar dem. Det är sant, hennes ögon är skarpa, ibland obarmhärtiga. Men i gengäld: kan någon verkligen undgå att känna den förälskelens humor, som vilar just över så många av Elin Wägners mansstudier, så att också svag-

heten och begränsningarna blir ålskvärda? Är det möjligt, att detta gör manliga kritiker förbi? Jag har måst göra mig den frågan förr och måste göra den också nu, då jag hör, hur man på sina håll uppfattat romanens kanske mest egenartade och förtjusande silhuet, den självsvaldige, obehärskade arkitektstygnen Jean le Fort, trots allt så enjt som bara ett geni kan vara. Det är en sida av Elin Wägners människoskildring, som inte blivit tillräckligt uppmärksam.

Detta om de enskilda människorna i boken. De är grunden, de är skådeplatsen för handlingen, men man får inte stanna vid dem. Ty de är inte fristående. Människorna i *Våndkorset* lever i och genom sitt inbördes sammanhang, och detta inbördes sammanhang är det kring vilket handlingen vänder sig. *Våndkorset* är berättelsen om den enst, som heter Gåttaror och är en liten ört i Småland — närmare bestämt berättelsen om Gåttarors öden under några få dagar, vilka utgör en vändpunkt i dess inre historia.

Tillvaros flod flyter till synes ganska trög och ganska ljum i den lilla orten, där en ung kyrkoherde, Malte Odéman, (Forts. å sid. 4.)

Kvinnorna och medborgarskapet.

I Wien existerar sedan några år tillbaka en praktisk medborgarskolas för kvinnor, organiserad i form av regelbunda föreläsningar med diskussioner, seminarier och studiecirklar. Det är intressant att konstatera hur detta arbete så att säga tvingat sig fram under det dubbla trycket av en reaktionär regim och ett mer och mer uppträttat tillbakaträngande av kvinnorna från deras samhälleliga medbestämmanderätt.

De levande krafterna bakom denna spännande medborgarskolas för kvinnor är några enskilda människor, inbördes helt säkert ganska olika ifråga om utbildning och levnadsomständigheter och ifråga om graden av den radikalism som driver dem framåt. De ha samordnat sina krafter i en nya, delvis internationella, sammanslutning som kallas *Internationella organisation för världsordning* — efter sitt engelska namn har den fått initialerna W. O. W. O. Denna livaktiga organisation sammanträdde under sist-förlutna september i Genève. Den har som sagt en målmåvetena och arbetsduglig gren i Wien. Och denna har sånt ut en intressant kommentar till sin medborgarskolas verksamhet.

Utgångspunkten för denna är, att en ny och bättre världsordning där *Människan* får bli den bestämmande faktorn och giltiga måttstocken för politik och ekonomi och där den individuella friheten — inom de av en nödvändig gemenskap betingade gränserna — betraktas som människans värdefullaste rättighet, icke kan skapas utan kvinnornas aktiva medverkan. Kvinnornas bistånd är nödvändigt i utformandet av samhällslivet.

Men — de äro ännu politiskt oskolade. De rösta i stor utsträckning så som deras män eller fäder föreskriva eller så som deras tidning, skrivet och ledd av män, lär dem. De ha dessutom — på grund av gällande traditioner — att kämpa med ekonomiskt berende.

Och ännu en sak: de veta fortfarande, att det arbete de eventuellt också nedlätta på att skaffa sig politiska kunskaper och färdigheter för en insats i samhället aldrig kommer att inbringa dem någon betydelsefull politisk ställning. Ty de högsta politiska liksom de bästa ekonomiska posterna äro fortfarande förbehållna männen.

Vid läsningen av det dokument till frihetens försvar, som denna redogörelse för österrikska kvinnors medborgarskaps utgör, måste man ovillkorligen göra en jämförelse med den praktiska utformning som kvinnornas medborgarskolsbildning fått i vårt land. Här existerar ju redan, sen tio år tillbaka den Kvinnliga Medborgarskolan vid Fogelstad. Det finns många slående paralleller, fast Sverige var så många år före. Att Medborgarskolan (Forts. å sid. 2.)

Wizard Aderbräckstrumpa.
Freika

Gummi, Hygienisk, Tvättbar, Hållbar, Stoppbar. — Kostnadsfri rådförning. Begär Prospekt.

Lageröns
Kungsgatan 4, Stockholm. Tel. 23 16 00

Vi önska icke krig!

Europas kvinnor protestera.

En gemensam manifestation för freden kommer att äga rum söndagen den tredje november då svenska Sektionen av Fred och Frihet har anordnat en stor fredsdag över hela Sverige. Denna fredsdag, till vilken kvinnor av alla riktningar ha inbjudits, är ett led i den internationella aktion som kallas *folkens krav till regeringarna*, och utgör för Sveriges del inledningen till denna aktion. Idén till Folkens krav — *The People's Mandate* — kom från den amerikanska sektionen av kvinnoförbundet och är redan i full gång över hela den stora amerikanska kontinenten.

Internationellt inleddes aktionen redan den 6 sept. med radioutskändningar från Genève och New York.

I Sverige har stort intresse visats för ett kvinnornas uppbud för freden.

Överallt förberedes på som bäst möten på små och stora orter och efterfrågan på talare är stor. Ett femtonstals icke partiologiska organisationer ha hittills anslutit sig till aktionen, som dessutom samlat instämmanden från många, både organisationer och enskilda.

I Stockholm ordnas på fredsdagen ett möte i Borgarskolans stora sal med föredrag av fru Ester Lutteman och uppläsning av fru Manda Björling.

Betydelsen av att opinionen för fredsarbetet hålles levande ligger i öppen dag. Det är därför att hoppas att fredsdagen den 3:de november måtte samla en stark och bred front av aktiva krafter bakom sig och bli ett led i det viktiga arbetet på att genom folkens eget ställningstagande bannisa kriget som argument emellan folken.

Om kvinnornas aktivitet talar också följande brev från Genève:

Mussolinis hemiska krigsövertygning uppfordrar alla årliga krafter till motstånd och till förnyade ansträngningar att upplysa folkens öjuna led om de verkliga orsakerna bakom detta äventyr.

Folkfronten i Frankrike, t. ex., breder ut sig alltmer. De franska kvinnorna äro tydligen en starkt pådrivande motor för att svepsa samman alla åtkomliga krafter. De organiserar den ena demonstration efter den andra med tusentals deltagare. Helt nyligen var ett möte med 4.000 deltagare, däruv 3.500 kvinnor, ordnat i Mutualité i Paris, mot kriget i Afrika och för ekonomiska och finansiella sanktioner.

Här i Genève sammanträdde den 16 (Forts. å sid. 3.)

Stauning eller kaos.

(Forts. fr. sid. 1.)

Men är det egentlig en styrke, at have oppositionen splittet? Fordelene ligger saa aabenlyse, at man let overseer farene! Vi maa ikke glemme at chancerne for en realitetsforhandling med det frie folkeparti er betydeligt ringere end det var med venstre. Man har allerede lært L. S.'s metoder at kende. Vi har set valutaktionen, og vi ser i dag (23/10) en udtalelse fra det frie folkepartis fører, Valdemar Thomsen, til Berlingske Altsen: »Det frie folkeparti vil blive landbrugsøkonomiske haab i den erhvervsøkonomiske kamp der nu synes uundgåelig».

Man kan sige, at denne erhvervsøkonomiske kamp vil blive vanskelig for oppositionen at føre. Det vil blive meget vanskeligt at samle tropperne. Selv om man ved saglige spørgsmål vil kunne skaffe nogen enighed mellem oppositionspartierne, vil det blive vanskeligt at faa samling paa K. Uer og konservative, L. S. er og venstre. Der vil sikkert i det daglige rigsdagsarbejde blive meget muk, men hvad angaar det reelle arbejde, hvad angaar arbejdet for de store regeringsforanstaltninger i den kommende periode, vil regeringen staa stærkere end før at to grunde, dels paa grund af mandattilvæksten, men ikke mindre paa grund af *oppositionens splittelse*. Interessant vil det blive at se hvorledes det vil gaa de nye bondepartier ved de forslag der nødvendigvis maa komme ved landbrug.

Men dette maa være nok, om de rent taktiske forhold for det kommende rigsdagsarbejde. Hvordan med det reelle arbejde? Hvad vil man vente af den nye regering?

Vil man kunne vente en yderligere socialisering, vil man kunne vente »planøkonomi«?

Valutaloven har faaet et vældigt tilslutningsvotum ved valget. Man vil altsaa fortsætte med valutakonfor! Men vil man samtidig, som lovet i valgkampen indføre den krassere priskonfor? Vil man vove ev. at støde de industriherrer fra sig, som denne gang har givet socialdemokratiet sin stemme?

Hvordan vil man hjælpe landbruget uden samtidig at skabe den prisfordyrelse, som særlig de radikale i valgkampen med saa stort held har anvendt mod de konservative forslag om minimal smør-

pris etc.? Hvordan vil man ophjælpe beskæftigelsesgraden, som trods statsministerens blomstrende radiotale aftenen før valget stadig ligger lavt? Man ved, at der allerede nu foreligger en udvalgsbetænkning angaaende beskæftigelsesopspørgsmalet i socialministeriet, og man maa forvente at den kommende periode maa omsette dem i praktiske planer.

Der ligger saamegede opgaver nok for de kommende aar. Man maa haabe, tiden vil vise, at det tillidsvotum regeringen har faaet ikke gøres til skamme, man maa haabe at regeringen forstaar, at den har modtaget alle disse stemmer ikke blot for at bevare status quo, men fordi man haaber at en styrket regering i højre grad vilde være i stand til at løse de store opgaver, der ikke er løst i den periode der gik, men staar for sin saarlige og meget paatrængende løsning.

Skal vi da endelig summere op, hvad dette valg har betydet for landet.

Den socialdemokratiske-radikale regering er gaaet styrket ud af valget.

de radikale har forberedt stillingen i hovedstaden, mistet stemmer paa landet, socialdemokraterne har vundet stemmer overalt, ogsaa i Sønderjylland hvor ellers baade tysk og dansk nazisme har vundet. Socialdemokratiet har ogsaa i landkommunerne vundet langt større udbredelse, men dog ikke saadan, at soc. dem. har fornaaet at opsigse de mange der ikke kunne finde sig til rette, hverken i venstre eller det frie folkeparti. De er nemlig blevet hjemme.

Oppositionen er gaaet splittet ud af valget.

de konservative har i alle storkjøbenhavns tre kredse tabt stemmer! Deres samlede stemmetal er gaaet ubetydeligt frem, ikke tilstrækkelige i forhold til den samlede stemmets fremgang, de har endelig engang tabt et mandat! Man ser herigenem det første skridt til deres forlis.

Venstre har lidt et afgørende nederlag, der ikke øjnes ved det nye parti, det frie folkepartis stemmetilgang. Kommunisterne er gaaet saa stærkt frem, at de nær havde faaet endnu et mandat; de har i alle kredse sat stemmetallet betydeligt i vejret dog med undtagelse af Sønderjylland, hvis specielle forhold, jeg i en senere artikel skal vende tilbage til. Nazisterna har opnaaet 16.000 stemmer, hvilket kan forekomme urovækkende, men sammenligner man det med tallene fra amtsraadsvalgene, er det en *absolut tilbagegang*. Dette er det dog nok værd at mærke sig!

I en tid, hvor reaktionen fejrer triumfer rundt om i verden, har man vel lov at glide sig over det slutt. Stauning repræsenterer naturligvis ingen yderliggaaende socialisme, men man maa dog sige at chancerne for et stykke socialistisk arbejde nu ligger betydeligt bedre end før valget. Og man kan maaske haabe at den forhandlingsvilje, kommunisterne nu er slaaet ind paa, og som man saa klart til udtryk baade i Radiotalen og paa Blaagaardsplads, vil bare frugt. Stauning modtog ikke den udstrakte haand, hvilket sikkert valgteknisk var klogt, men mon ikke samarbejde kunde etableres nu? Kommunisternes 27.000 er ikke mange mod socialdemokraternes 759.000, men hvorfor ikke tage de 27.000 med i kampen mod reaktion?

Kjøbenhavn 23 okt. 1935.

Lis Tørsteff.

RADIOfabriken Auditorium
reparerer alle apparater
snæbdt og bill. Forsæljer
Allstrømsradio av märket Auditorium.
Besök vår utställning
Vasagatan 23. Tel. 20 41 96

En bok om undret.

(Forts. fr. sid. 1.)

Går omkring og drømmer om en mæktig vækelse, en sådan som brusede fram där under en av hans föreläsningar, den väldige Crusimontan. Vid den tiden hade hela Gåtorop, med prästen i spetsen, hotat att gå under i dryckenskap — då undret skedde, som ryckt upp en hel bygd. Malte Odelman längtar efter samma förnyelse i sin församling, för att få slut på all halvhalt och all tvekan, som han själv lider under mer än de flesta. Så inträffar ett par händelser, som vänder upp och ner på allt. Ordningmakten kallas till Gåtorop för att reda ut ett par begångna stölder, och visserligen leder dess ingripande inte till det avsedda resultatet, men i stället tvingar det fram en del privata avslöjanden av så ödesdigert art, att de drar ett självråd med sig. Så gott som var och en, som råkar inom strålkärnsens ljus, har någon sjuk punkt att gömma, men inför det sorgliga dödsfallet bryter samvetena sina fördömmningar, och det sker en allmän uppreisning. Kyrkoherden, själv överbevisad om sin svaghet och skakad i sitt samvete, väntar att detta är tecknet, som inleder den stora förnyelsens under. Och förnyelsen under kommer, men inte som han har väntat. Det kommer i spåren av en helt annan händelsekedja, under trycket från en hotande arbetslöshet, som kan undvikas endast om Gåtoropborna själva bildar andelsförening och övertar den snickerifabrik, varav alla är mer eller mindre beroende. Det går en som en väg över orten, nödvändigheten driver själarnas dolda resurser i dagen, och ännu en gång när mänsklig gemenskap av en sina höjdpunkter, till bygdens samfälliga räddning.

Det är inte första gången Elin Wägner låter oväntade händelser blotta och spränga alla invanda förhållanden i bitar hos en grupp människor, en familj eller en bygd. Det som varit skal och form, skyddande förklädnad eller döda rester av ett dött förflutet, det brister under trycket av de oförutsedda situationernas obehagliga krav. Och bland spinnorna börjar de grokrafiska kärnorna sitt arbete på en ny, levande värld — oförstörbara, mäktiga.

I *Vändkorset* genomgår människorna en dubbel avskalningsprocess. Inte bara den lögn de själva måste se som lögn, inte bara dubbelheten, hyckleriet, fruktan för klara dagsljuset måste brytas. Också de invanda föreställningarna om synd och bot, om heligt och profant, som bara avser den enskildes frälsning, också de fälvitska önskedrömmarna om att det förgångna skulle kunna upprepas i samma former måste läggas åt sidan, gå förnyelsen klappar på porten i hittills okänd gestalt.

De människor, som först blir bärare av det nya, är de enkla, de fria, de som inte är för hårt insårnjade i sina egocentriska cirklar. Det är Albert Friberg, den tappre och saklige hjälten, som blir det nya Gåtorops ledare. Det är doktor Dagmar Udd, kyrkoherdens fru, vars samtal med Malte om andelsföreningen och Guds rike hör till bokens höjdpunkter. Och framför allt är det den trygga och kolossala kriminalkonstapel Språng, som till och med lyckas neutralisera den ångrande Reginas självpågagda botgörarskap, därför att han inte som Dagmar Udd kommer utifrån med otåliga förebråelser, utan i sin enkla mänsklighet när henne inifrån, ut från hennes eget jag.

ut från den ödeläggande kärlek, som för henne ändå betydde ansatsen till frigörelse ur egocentriciteten. Han kan det, därför att han i så rikt mått är fylld av det »mod och lugn» han ger Dagmar som lösen, och av den värme, som gör en annans sak till sin, i säker förtröstan på de bärande, byggande, läkande krafterna i människosjälens djup.

Det är dessa goda krafter som bryter fram i det hotade Gåtorop, när nöden spränger slusarna. Det är de, som driver fram en väg av gemenskap och gör Gåtorop till en kämpande, villjande enhet, under den praktiske Fribergs tidlikavall som under helvetespredikanten Crusimontan. Förnyelsens under, den samfälliga goda viljan, stiger ur djupen, där ingen skulle trott det. När de ödesdigra dagarna avslöjat Gåtorops stötpelare i deras nakenhet, säger kyrkoherdens besväken: »Jag tror inte på mänsklighet, Dagmar. Jag har sett för mycket av uselheten hos mig och andra de här dagarna.» Men hon svarar svaga bonor: »Så underligt. Vi har ju upplevt samma dagar, men de har lärt mig något helt annat. Jag visste inte att hon var så däraktig och svag och sublim som hon är. — — — När jag tänker efter, så tror jag ännu lite mer på människan än förut, fast hennes förstånd räcker mycket kortare väg än jag trodde.»

Elin Wagners bok är en troeskännelse — en bekännelse om djup förtröstan, trots allt, på de förnyelsens krafter, som bidas sin tid under ytan. Om de inte fanns, vad skulle då ge mänskligheten rätt att hoppas mitt under sin mörkaste tid? Men de finns, de är outtömliga, de samlar åter och åter de spridda bäckarna i en undrets flodväg. »Och», säger Elin Wägner, vi kunna inte förklara det och inte heller varför sådana blommor som vrida sig efter solen vända sig mot öster redan på aftonen när solen gått ner.»

Karin Boye.

De vanföras arbetsför- säljning.

Den 31 oktober och 1 november kl. 11 f. m. — 9 e. m. är de vanföras arbetsförsäljning uppe på Odd Fellow-Orden V. Trädgårdsgatan 11 A.

Det är fjärde året Vanföranstalten ordnar denna försäljning för unga och gamla skyddslingar i landsorten. De arbeten, som ligga här på bordet i dag, och som äro av så varierande art som t. ex. de finaste stora flickrumsdukar i dimnutivt korsstyngsbroderi, grova svenskräjlå husgerådssaker i handslöjdet eller små muntra handskurna trähåstar, de visa alla på en arbets- och mönsterutveckling, där den initerade genast tyder härkomsten: *arbetsglädje*.

En liten tös uppe i Järnbårnall, lam och förkrympt men med tecklarlusten stark i sina små händer, sitter under långsamma höstmånader, ensam ugnen en ensam gårdsstuga, och klipper dessa små pigga djur- och skogsskulpturer, som sedan klistras på grovt linne till fond bakom julbordet.

En gammal man på Hemmet för kroniskt sjuka i Lund ligger i sin säng sedan åratals och skär med kniv i träså bastanta trähåstar. Så är det överallt med dessa föremål: de ensamma, de ineståndiga ha arbetat och arbetat sig framåt.

Den löpande tidens nya textilkläder, »det nya, moderna» har likväl stigit in i deras vär. Det har kommit till dem genom Vanföranstaltens kurator, som reser över hela sitt distrikt och vet på alla håll hur just ett speciellt arbete passar den eller den; det finns en arbetsgrund, man knyter fast vid den och bättrar på där så behövs till mönstergivningen, variationen eller den praktiska användningen.

Den dagen då det säjs, den har man tänkt på i många månader: Hur skall det gå? — Och vad skall den dagen ge?

Eva Schmidt.

”en sensuell katt”

säger Robin Hood i St. T. D. om

IRENE EICHLER

”en slavisk Lilian Gish”

är hans ödmöde om

JAGA ANDRZEJEWSKA

Se dem i

4te veckan

STULEN KÄRLEK

STURE

Birgerjarlagatan 28-30

4:-

Ljislaveds
knäppgaloscher

i kooperativa butiker